

The logo features a large yellow circle on a white background. Inside the circle, the text "Radio24syv" is written in a bold, black, sans-serif font. Below it, the word "Sommer" is written in a white, sans-serif font. A vertical red line is positioned between the two lines of text, extending from the top of "Radio24syv" to the bottom of "Sommer".

Radio24syv
Sommer

Mens alle andre medier skruer ned for blusset om sommeren, og giver efter for agurketiden, med et væld af genudsendelser, skruer Radio24syv helt op for kasserollen. Vi tror på at sommeren er det ideelle tidspunkt at høre taleradio på, og vi er rigtig stolte af, at kunne præsentere denne flotte buket af helt nye programmer, som udsendes til glæde for danske og svenske lyttere i juli måned.

Mads Brügger og Mikael Bertelsen,
programchefer på Radio24syv

Danmarks Röst

Et dagligt debatprogram til svenskerne, om alt det de ikke kan, vil eller må tale om i svenske medier

Inspireret af Voice of America, der under Den Kolde Krig sendte radio ind over Jerntæppet, vil 24syv transmittere radiosignaler over Øresund til svenske lyttere, så de får mulighed for at diskutere alle de tabubelagte emner som de ikke kan, vil eller må diskutere i de svenske medier. Programmerne, som bærer titlen "Danmarks Röst" (altså "Danmarks Stemme"), bevæertes af historiker og debattør Mikael Jalving, som tidligere har bidt skeer med det svenske i bogen "Absolut Sverige – en rejse gennem tavshedens rige."

Göran Rosenberg, en svensk intellektuel, har sagt "den store trussel mod ytringsfriheden er manglen på selvrensensur og selvrestriktion," og heri ligger vel essensen af den store forskel mellem debatklimaet i Sverige og Danmark. I Danmark er der plads til at tale om det ubehagelige, mens bladet ligesom ikke tages fra munden i Sverige; "Svenske journalister og politikere tier om landets ekstreme indvandrings-

og integrationspolitik. Indtil Sverigedemokraternas indtræden i Riksdagen i 2010 har det svenske folk aldrig haft noget valg, eftersom samtlige andre partier har været enige," som den svenske sociolog og journalist Gunnar Sandelin skrev fornylig i Politiken.

Og så er der svensk feminisme, som har udviklet sig i en retning, som har fået Wikileaks's Julian Assange til at kalde landet for "feminismens svar på Saudi-Arabien." Eller som politikeren Camilla Lindberg fra Folkpartiet har sagt: "Der har aldrig været en normal intellektuel debat i Sverige om hvordan man hjælper prostituerede. Hvorfor er det så tabuiseret? Radikal feminisme er som en statsreligion i Sverige, og hvis man siger noget imod det, er du nærmest et dårligt menneske."

Disse og mange andre svenske tabuemner sættes til debat i "Danmarks Röst". Svenskerne kan enten - hvis de bor tæt nok på Danmark - lytte med på FM, eller

også kan de downloade den særlige Danmarks Röst app, som Radio24syv har udviklet til svensk iTunes, og herigennem streame programmerne direkte eller forskudt. I øjeblikket barsler Radio24syv i øvrigt med en plakat - og Facebook kampagne rettet mod svenskerne, med henblik på at få dem til at ringe ind til programmerne. Og naturligvis, hvis nogen skulle få den tanke, er det ikke et tilfældte, at Radio24syv byder ind med dette program netop som den svenske valgkamp er ved at komme op i omdrejninger – for alt handler jo om timing.

"Danmarks Röst"; dansk public service til svenskerne, alle ugens hverdage i juli måned, klokken 10, på Radio24syv.

Antidemokratisk Festival

En satirisk undersøgelse af demokratiets væsen

“Det er ikke for sjov, det er satire,” er udgangspunktet når de to styrvolttere Rasmus Bruun og Frederik Cilius forsøger at stable den antidemokratiske festival “ADF” (AntiDemokratisk Festival) på benene. Men der ligger skam også alvor bag, for demokrati som idé er i dyb, dyb krise, og det er ikke kun i Danmark det gælder: I følge Freedom House har begrebet frihed været på tilbagetog på verdensplan hen over de seneste otte år. Nye demokratier som Sydafrika er ved at forfalde, og mængden af nationer som The Bertelsmann Foundation karakteriserer som værende “defekte demokratier” er nu steget til 52. Overalt i Den Vestlige Verden føler befolkningerne voksende lede ved deres regeringer, og i Danmark viste en undersøgelse fornylig, at kun 6,7 procent af de ledige har tiltro til, at politikerne gennemfører det, de lover, og hver fjerde ledig har helt opgivet at stemme. Hvad der burde være endnu mere uro-vækkende for nutidens danske demokrater, er en undersøgelse fra ugebladet A4, som blev foretaget i 2011. Den klargjorde, at hver niende dansker er åben for en stærk leder, der styrer landet uden hensyn til Folketinget eller vælgerne, mens hver fjerde synes, det er en god idé at lade eksperter køre landet - og det er garanteret ikke blevet bedre siden 2011.

Samtidig stormer den autoritære asiatiske samfundsmodel - i akademiske kredse kendt som “Den Vogtende Stat” - frem. På trods af at lande som Kina, Taiwan, Singapore og Vietnam ofte er mere korrupte end demokratierne, trumfer de i dag demokratier indenfor kerneområder som vækst, konkurrenceevne, innovation og langtidspanlægning. Kina har i dag et bedre skolesystem end USA, og Singapore er langt foran USA med sit pensionssystem.

Men hvis demokrati ikke rigtigt virker i det 21 århundrede, hvad kan man så sætte i stedet? Skal det være den asiatiske model? Skal det være et monarki som praktiseret i Saudi Arabien og på Bahrain, eller “Den Suveræne Stat”, som Ruslands præsident Putin betegner sin styreform. Et rent anarki er også en mulighed. Eller et præstevælde som fx Pavestaten? Der er således rigtigt meget at vælge mellem og forholde sig til, hvis man har opgivet ideen om demokrati, og leder efter et alternativ. Hvad skal man - kort sagt - pege på, hvis man ikke længere tror på at demokrati er - som Churchill sagde det - den mindst ringe styreform?

Spørg mig om

Anti-
~~demokratisk~~
festival

Radio24syv
Sommer

Sådan lyder anstødsstenen for det direkte, daglige program “Antidemokratisk Festival”, som udkommer hver dag på Radio24syv, mellem kl. 14 og 15, gennem hele juli måned. Her vil de to værter Rasmus Bruun og Frederik Cilius forsøge at stable deres familievenlige, ikke-voldelige, ikke-racistiske, antidemokratiske festival på benene. De får nok at rive i, for sådan en festival laver jo ikke ligefrem sig selv: De skal finde et sted hvor festivalen kan afholdes. Der skal træffes aftale med en mængde deltagere, som vil møde op og fortælle om ikke-demokratiske samfundsmodeller, der skal trykkes plakater, der skal udlejes boder, der skal fremstilles balloner, der skal leases hoppeborg og der skal komponeres en festival-sang. I det hele taget får de nok brug for, at en af dem træder i karakter som en stærk mand, hvis det overhovedet skal kunne lade sig gøre. Men det kan lytterne selv følge med i, når Projekt ADF har premiere mandag d. 30 juni, klokken 14.

Dødsruten

En reportageserie fra Tingbjerg udenfor København

”Dødsruten” er intet mindre end Danmarkshistoriens største, mest ambitiøse radiofoniske dokumentarprojekt. I alt produceres der 25 timers monteret, efterbearbejdet reportage, som tilsammen kun handler om ét sted i Danmark, og kun det; nemlig bydelen Tingbjerg ved Utterslev Mose i den nordvestlige udkant af København.

I forbindelse med saneringen af det indre København i 1940'erne opstod der et stort behov for genhusning af byens borgere. Kommunen valgte den kendte arkitekt og byplanlægger Steen Eiler Rasmussen til at tegne den selvstændige bydel Tingbjerg, der skulle falde ind i det åbne og grønne landskab. Steen Eiler Rasmussen planlagde op gennem 1950'erne Tingbjerg sammen med arkitekt og havearkitekt C.Th. Sørensen. De tegnede en mønsterby – en by i byen – efter engelsk forbillede; beplantet med træer, bærbuske og rosenpergolaer. Området fik egen kirke, skole, butiksstrøget Ruten og et stort udbud af institutioner, blandt andet en af landets første byggelegepladser. Alt sammen skulle det være med til at skabe rammen om det gode, socialdemokratiske liv.

Men livet i Tingbjerg er, set fra visse vinkler, endt som lidt af et mareridt. Tingbjerg udviklede sig nemlig til at blive en markant brudflade mellem det mono - og

det multikulturelle Danmark, og mængden af beboere med indvandrerbaggrund, koblet med grasserende sociale problemer, har medvirket til at gøre Tingbjerg til et ømt punkt på Danmarkskortet - som for eksempel med sagen om den såkaldte shariapatrulje med lokale islamister, som kæmper mod demokrati og alkohol. Et andet eksempel er Tingbjergs forhenværende præst, Ulrich Vogel, som i 2009 gav op efter lang tids kamp med lokale, utilpassede unge, der chikanerede ham. Han flygtede fra sin tjenestebolig og lever nu på en hemmelig adresse. Mængden af historier om unge kriminelle, der plager bebyggelsens beboere er efterhånden utallige, og selvom kriminaliteten på det seneste er faldet, og Tingbjerg officielt er blevet strøget fra ghettolisten, tales der samtidig om at åbne en døgnbemandet, lokal politistation - for at dæmme op for problemerne med gadebänder.

Og netop bandekrigen startede officielt i 2008 i Tingbjerg, da den 19-årig Osman Nuri Dogan blev skudt og dræbt, da han stod sammen med en snes kammerater på Lille Torv i Tingbjerg. Siden har fulgt en mængde voldelige sammenstød og skudepisoder, op og ned af Tingbjergs hovedstrøg, og dét i en grad som gør at Ruten efterhånden blev omdøbt til ”Dødsruten” i pressen. Senest, i maj 2013, blev en ung, 17årig mand dræbt med to skud i hovedet på Dødsruten i Tingbjerg, og konflikten mellem lokale bandemedlemmer og dødsfjenderne i København, Loyal To Familia, som modstanderne hedder, består.

Nu stiller Radio24syv skarpt på Tingbjerg i fugle - og frøperspektiv. Metoden er som følger: Programtilret-

telæggerne Kristoffer Eriksen og Ayse Dudu Tepe har lejet en lejlighed i Tingbjerg, og med den som udgangspunkt, vil de dokumentere livet langs med Dødsruten i stort og småt, på godt og ondt. I monteret form fletter fortællinger om og fra Tingbjerg sig ind og ud af hinanden, og lytterne kommer blandt andet til at høre om Tingbjerg Kirke, Tingbjerg Pensionisthaver, Tingbjerg Kollegiet, købmand Bent Christensen fra EUROSPAR I Tingbjerg, frisøren Salon Tingbjerg, bydelsmødrene i Tingbjerg og naturligvis den bandekriminalitet og de dertilhørende sociale problematikker, som satte Tingbjerg på Danmarkskortet. Nettoresultatet bliver et svimlende detaljeret billede af et sted i Danmark, hvis lige man ikke har hørt mage til før.

”Dødsruten” består af 25 kapitler af en times varighed, klippet af Martin Rostbøll. Der sendes et afsnit hver dag, på Radio24syv, alle ugens hverdage i juli måned, mellem kl. 11 og 12.

Potcast

En programrække om hashforbrug, hashmarkedet og hashøkonomien

Et kæmpe, accelererende, globalt, kulturelt pladeskift er i gang; nemlig en legalisering af hash. I 2013 blev Uruguay det første land i verden som lovliggjorde cannabis, og siden fulgte den amerikanske delstat Colorado trop. Længere fremme venter sikkert Canada og Marokko, og i Mexico er der tilsvarende planer, mens Portugal stort set har afkriminaliseret forbrug af hash. I Danmark har Københavns overborgmester Frank Jensen flere gange slået på tromme for at Danmark, eller i hvert fald København, giver hashen fri, men alle hans forslag er imidlertid blevet skudt ned fra Christiansborg.

Spørgsmålet er bare hvor længe krigen mod hash kan fortsætte i Danmark, for enhver der gør sig den ulejlighed at sætte sig ind i substansen, vil efterhånden erkende at det svarer til at kæmpe mod tidevandet (en rapport fra 2014 fra Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug viste, at hver tredje dansker har prøvet at

ryge hash, hvilket gør danskerne til europamestre i hashrygning). Og endnu vigtigere; hvor længe kan Danmark leve med at milliarder af kroner kanaliseres rundt i kriminelle kredse, og blandt andet er med til drive og finansiere bandekrigen?

Alt dette, og mere til, er omdrejningspunktet for Radio24syv's nye ugentlige nyheds - og debatprogram "Potcast" - som tilrettelægges og beværetes af journalist Svante Karlshøj Ipsen. Ambitionen er intet mindre, end at dette program skal være for hash, hvad P1 programmet Orientering er for nyheder; den mest seriøse, saglige, nuancerede og tilbundsående dækning af hashmarkedet og hashrygning. Svante Karlshøj Ipsen er i øvrigt selv forbruger af cannabis, men det er vigtigt at understrege, at han ikke er ude i et ærinde, som handler om at propagandere eller agitere for at ryge hash. Han ser det som sin opgave at dække alle facetter af emnefeltet, og der vil være plads til både modstandere og tilhængere af en

legalisering af hash og det at forbruge cannabis. At der også vil blive røget hash i programmerne - fra tid til anden - kan bestemt ikke udelukkes, men i så fald vil det være med en saglig redaktionel begrundelse, og ikke som en billig gimmick.

"Potcast", som varer en time, sendes hver weekend, i juli måned, på Radio24syv. Programmet udkommer selvfølgelig også som podcast (ligesom alle Radio24syv's andre udsendelser).

Wiki-Torben, Wikiredaktørens Værksted

En programrække om Wikipedia, verdens største encyklopædi

Dette er public service i sin reneste og fineste udgave: Hvert sekund, døgnet rundt, slår danskerne ord, steder, navne og begreber op i Wikipedia, internettes store brugerdrevne og brugergenerede digitale opslagsværk, som blev grundlagt tilbage i 2001. De fleste af os har efterhånden lært at man bestemt ikke altid kan stole på Wikipedia, men samtidig har de fleste af os også opdaget at Wikipedia rent faktisk er ganske anvendeligt i mange sammenhænge, og tilværelsen ville alt andet lige blive mere vanskelig, hvis man ikke kunne slå op på Wikipedia.

Så Wikipedia fortjener bestemt at blive taget alvorligt, som det "public good" det er, og desuden er Wikipedia kun så godt som brugerne gør det til, så hvorfor ikke bakke op om projektet efter bedste beskab? Det er tankerne som ligger til grund for programrækken "Wiki-Torben", hvor studievært Torben Sangild - cand.mag i filosofi og moderne kultur og ph.d i moderne kultur - går Wikipedia efter i sømmene.

I hvert program slår han ned på aktuelle personer og fænomener, og undersøger hvordan de er beskrevet på Wikipedia. Det kunne for eksempel være Lars Løkke Rasmussen fra partiet Venstre. Er hans wiki god nok? Er der fejl i den? Kunne den være bedre? Sangild har gæster i studiet med forstand på emnet, og så redigerer Sangild i den pågældende wiki, for åben mikrofon, rådført af gæsterne. Desuden arbejder han med at bygge videre på wiki'erne, gerne ned i helt små og nørdede detaljer. Hvis det fx fremgår af en wiki, at sangfuglen Medina engang har arbejdet på en sandwichbar i Århus, researcher han sig frem til hvilken sandwichbar det var, og opretter en ny wiki kun om den pågældende sandwichbar. Og så fremdeles. Torben Sangild vil også dykke ned i de ofte forbløffende voldsomme diskussioner, der pågår på Wikipedias ambassade mellem de forskellige bidragsydere - som for eksempel om et indkøbscenter ved Hundested kan kategoriseres som "et storcenter" eller ej. I det hele taget vil alt hvad der findes på Wikipedia principielt have hans

interesse, og det er jo nærmest alt i hele verden - hvad enten det er begreber som agurker, afføring eller Ivan Lendl - og dermed bliver "Wiki-Torben" på sigt et program om alt, hvor man kan blive klog på alt.

I dag er Wikipedia verdens sjette mest besøgte hjemmeside, og verdens største opslagsværk. Det rummer i alt 31,5 millioner opslag på 287 forskellige sprog. "Wiki-Torben" bliver Danmarks første program, som kun handler om Wikipedia, og det udkommer hver weekend på Radio24syv i juli måned.

Ugens Rapport

Et ugentligt debatprogram om sex-isme

Hvorfor er “luder” et hyppigt anvendt skældsord, mens “luderkunde” ikke er det? Hvorfor kan kvinder se reklamer for at få lavet “nye bryster” på busserne, mens der ikke er reklamer rettet mod mænd, fra plastickirurger, som tilbyder “nye pikke”? Hvorfor er det altid et problem, at folkeskolen er blevet feminiseret, for hvem siger egentlig at det partout er skæp-peskønt med en maskulin folkeskole? Spørgsmål som disse sættes til debat når feminist, aktivist og journalist Irene Manteufel går i studiet med programrækken “Ugens Rapport”.

Irene Manteufel, som blandt andet har gjort sig bemærket som talskvinde for aktionsgruppen “Brysterne på Bussen”, ser det som sin opgave, at registrere og bekæmpe alle former for sexismen, og sætter man først hendes kikkert for sit øje, bliver

verden aldrig helt den samme : “Det med at kvinder tjener mindre, ejer mindre, arbejder mest i hjemmet – jeg dropper tanken om det. Det med, at der stadig kun er godt 20% kvindelige eksperter på TV – ifølge en ny EU-rapport – og at det er samme tal som for 38 år siden, selvom der er kommet flere kvindelige eksperter siden. It don’t matter. Og så en af ugens store nyheder, der oven i købet kom tre dage før kvindedagene: Det med at 52 % af danske kvinder udsættes for sexchikaner og kønsrelateret vold ifølge en anden ny EU-rapport. At danske kvinder er de mest kønsvold- og sexchikaneplagede i hele EU. Ja, den var der ikke så mange der forholdt sig til – udover at man fandt en ekspert, der kunne sige, at rapporten sikkert ikke var til at regne med,” som hun skriver på sin blog om mediernes alt for mangelfulde dækning af kvinders rettigheder og vilkår.

Spørg mig om

Ugens Rapport

Radio24syv
Sommer

Nu får Irene Manteufel sit eget program på Radio-24syv, og hun kommer garanteret ikke til at løbe tør for samtaleemner lige foreløbig. Manteufel er nemlig den danske rorgænger på det verdensomspændende “The Everyday Sexism Project”, som handler om at dokumentere alle typer af sexismen som det optræder i hverdagen. I følge Manteufel er arkivet nu oppe på 30.000 eksempler, og der kommer 1000 nye til om ugen.

Ugens Rapport udkommer på Radio24syv, hver weekend, i juli måned.

Jagten på Røde Oktober

En reportageserie om et ukendt socialistisk eksperiment på Fyn

“Vi havde en drøm om at lave det ideelle samfund. Vi ville købe Fyn tilbage fra EF, ved hjælp af eksemplets magt: Hvis vi kunne skabe nogle velfungerende produktionskollektiver, ville eksemplet brede sig som ringe i vandet. Vi drømte om en verden hvor utopien stadig var nær og virkeligheden fjern. Hvor solidaritet var moderne og jalousi forbudt. Hvor du kunne tage del i fællesskabets glæder i alt, lige fra underbukser til sovesal. Hvor ord slog hårdere end de bare næver,” lyder en programerklæring for den - udenfor Svendborg, og i hvert fald udenfor Fyn - i dag totalt ukendte kollektivistiske bevægelse “2. Oktober.” En af bevægelsens håndgangne mænd var musikeren, forfatteren og radioværten Torben Steno, som i 1980'erne gjorde tjeneste på et af kollektivets arbejdspladser, nemlig spillestedet Kloster Moster i Svendborg. I gennem fem programmer drager Steno ned ad gengroede stier, for at efterforske sin røde fortid i Svendborg. Her var Steno med i et socialistisk eksperiment under “2. Oktobers” auspicer, hvor man simpelthen blev oplært i at suge så

meget på lappen hos statskassen som muligt, både for at skaffe penge til at finansiere ens virke i kollektivet, men også fordi man samtidig var med til at undergrave det kapitalistiske samfund, og dermed fremme revolutionens komme. Kollektivets aldrende medlemmer ser stadig hinanden, men piben har fået en anden lyd siden dengang, og der er kommet høj bølgegang blandt vennerne, blandt andet fordi et af medlemmerne overvejer at stemme på Liberal Alliance. Kom med på et trip til en svunden tid, og et rødt Danmark som de færreste i dag ville tro var muligt.

Programrækken “Jagten på Røde Oktober” består af fem afsnit af en times varighed. Der sendes et nyt afsnit hver weekend, i juli måned, på Radio24syv.

